

Česká republika dosud nesdělila Komisi, že přijala právní a správní předpisy, které jsou nezbytné pro dosažení souladu s články 8, 9, 13, články 15 až 18 a čl. 20 odst. 2 až 4 směrnice 2003/41/ES tak, aby splnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 22 odst. 1 této směrnice 2003/41/ES. Komise má tedy za to, že Česká republika nepřijala opatření, která vyplývají z rozsudku ve věci C-343/08. Podle čl. 260 odst. 2 SFEU, má-li Komise za to, že dotyčný členský stát nepřijal opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora, může předložit věc Soudnímu dvoru a zároveň navrhnout paušální částku nebo penále, jež je dotyčný členský stát povinen zaplatit ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem. Na základě metody stanovené ve Sdělení Komise ze 13. prosince 2005 dne o provádění článku 228 ES (SEK(2005)1658) navrhuje Komise, aby Soudní dvůr uložil zaplacení příslušní částky penále a paušální částky, jak uvedeno v návrhovém žádání.

(¹) Úř. věst. L 235, s. 10, Zvl. vyd. 05/04, s. 350.

(²) Dosud nezveřejněn ve Sbírce rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 19. května 2011 — Hristo Byankov v. Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Věc C-249/11)

(2011/C 232/28)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hristo Byankov

Žalovaný: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Předběžné otázky

1) Vyžaduje na základě skutkového stavu původního řízení zásada loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ve spojení se článkem 20 a článkem 21 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby se použilo takové vnitrostátní ustanovení členského státu, jako je sporné ustanovení v původním řízení — podle kterého je přípustné zrušení správního aktu, který nabyt právní moci, za účelem ukončení porušování základního práva, které konstatoval rozhodnutím Evropský soud pro lidská práva, přičemž dotčené právo je zároveň uznáno v právních předpisech Evropské unie a jedná se přitom o volný pohyb státních příslušníků členských států — rovněž s ohledem na výklad ustanovení práva Unie relevantních pro omezení výkonu

uvedeného práva, který rozhodnutím provedl Soudní dvůr Evropské unie, pokud je k ukončení porušení práva nutné zrušit správní akt?

2) Vyplývá z čl. 31 odst. 1 a odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 (²) a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, že, pokud členský stát ve svých vnitrostátních předpisech stanovil řízení k přezkoumání správního aktu, který omezuje právo vyplývající z čl. 4 odst. 1 této směrnice, je příslušný správní orgán povinen, na návrh osoby, již je správní akt určen, tento akt přezkoumat a posoudit jeho legalitu tím, že zohlední rovněž judikaturu Soudního dvora Evropské unie týkající se výkladu relevantních ustanovení práva Unie, ve kterých jsou upraveny podmínky a omezení výkonu tohoto práva, aby bylo zajištěno, že stanovené omezení práva není v okamžiku vydání přezkumného rozhodnutí nepřiměřené, pokud správní akt ukládající omezení práva již v tomto okamžiku nabyt právní moci?

3) Umožňují ustanovení čl. 52 odst. 1 druhé věty Listiny základních práv Evropské unie, resp. čl. 27 odst. 1 směrnice 2004/38, aby bylo použito vnitrostátní ustanovení, které stanoví omezení práva volného pohybu státního příslušníka členského státu Evropské unie v rámci Evropské unie pouze z důvodu existence závazku vůči soukromému subjektu, a to obchodní společnosti, který překračuje určitou, zákonem stanovenou částku závazku a na který není poskytnuto zajištění, v souvislosti se zahájeným vykonávacím řízením ohledně vymáhání pohledávky a bez zohlednění možnosti stanovené v právu Unie, aby orgán jiného členského státu vymáhal pohledávku?

(¹) Úř. věst. L 158, s. 77.

(²) Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Legfelsőbb Bíróság (Maďarsko) dne 25. května 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Oskar Shomodi

(Věc C-254/11)

(2011/C 232/29)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Legfelsőbb Bíróság